

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ζ' Αριθ. 385—

Ιδιοκτήτης — Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 25 Αυγούστου 1929

Ο Κ. ΔΗΜ. Α. ΖΩΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΓΩΝ ΤΩΝ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Μετ' ευχαριστήσεως ἀγγέλλομεν ὅτι ἐστέφθη, ἐπὶ τέλους, ὑπὸ ἐπιτυχίας ὁ ἀγὼν τῶν τριτοβαθμίων δημοδιδασκάλων, κατόπιν τετραετῶν προσπαθειῶν τῆς «Ἐνώσεως» τῶν καὶ τῶν ὁργανώσεων ἐλείνων αἱ ὁποῖαι συνεπάθησαν τὸν δίκαιον ἀγῶνα.

Μεταξὺ τῶν ὁργανώσεων τούτων καταλέγεται (ποῖός ἄλλος;) καὶ ὁ πανταχοῦ παρὼν «Ἑπειρωτικός Σύνδεσμος» τοῦ Ἑπειρωτῶς τοῦ ὁποῦ το Ἀνωγειτῶν Συμβούλιον τιμᾷ τὴν Ἑπειρωτικὴν φιλοτιμίαν, δοξάζει τὸ Ἑπειρωτικὸν ὄνομα.

Ποσάκις δὲν ἀνέγραψεν ἡ «Ἐλευθερία» τὰ διαβήματα τοῦ Ἑπειρωτικοῦ Συνδέσμου. Ποσάκις δὲν ἐφίλοξεν ἄρθρα μελέτας, λόγους τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς φίλων, τοῦ κ. Δημ. Ἀν. Ζώτου ὑπὲρ τῆς δικαίας ὑποθέσεως τῶν τριτοβαθμίων δημοδιδασκάλων. Ποσάκις δὲν ἀνέφερον ὑπὲρ τοῦ ζητήματος τῶν τριτοβαθμίων δημοδιδασκάλων ἐνεργείας τοῦ κ. Γ. Μαντοπούλου τοῦ ἱσοβίου Προέδρου τοῦ Ἑπειρωτικοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς.....

Ἐπὶ τέλους ἡ μάχη ἐκερδήθη, ὁ ψῆφος ἡ Σημαία τῆς Νίκης ἐπὶ τοῦ κοντοῦ τῆς «Ἐνώσεως τῶν τριτοβαθμίων δημοδιδασκάλων» καὶ ἡ χαρὰ τῆς ἱκανοποίησεως ἐφ' ὑτρώσεν εἰς τὰ τίμια στήθη μιᾶς τάξεως ἡ ὁποία εἶναι ἀξία κάθε κοινωνικῆς καὶ κρατικῆς προσοχής.

Καὶ ἡ «Ἐνώσις» δὲν ἐλησμόνησε τὸ καθήκον τῆς. Ἐσπευτε νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς προστάτας τῆς καὶ μεταξὺ αὐτῶν βεβαίαν τὸν «Ἑπειρωτικὸν Σύνδεσμον» τοῦ Πειραιῶς καὶ τοὺς κ.κ. Μαντοπούλου καὶ Ζώτον τὴν ἀχώριστον δυνάμει τὴν ἰδίαν ψυχὴ καὶ τὰ ἴδια ἰδανικά ἰδιαιτέρως.

Ἄλλ' ὁ κ. Ζώτος δὲν εἶναι ἀπὸλύτως εὐχαριστημένος. Δὲν δὲν θεωρεῖ πληρὴ τὴν νίκη, χαρακτηρίζει μερικὴν τὴν ἱκανοποίησιν. Τὴν νείαν θέσιν τῶν δημοδιδασκάλων τὴν ἀναβιβάζει εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν Ἑθνικῶν ὑποθέσεων.

Ἄλλ' ἂς ἀφήσωμεν τὸν ἴδιον νὰ ὁμιλήσῃ.

Ὁ φίλος κ. Ἰγκος, ὁ ὁποῖος εἶναι συγκεκινημένος διὰ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Ζώτου, ὑπὲρ τῆς ἐπιθέσεως τῆς τάνεως του, μᾶς ἔδωκε τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν, ἣν ἔσβα ἀπὸ τὸν ἐκλεκτὸν φίλον.

Ἐν Πειραιεὶ Ἰούλιος 1929

Πρὸς

Τὴν Ἐνωσιν τῶν Τριτοβαθμίων Δημοδιδασκάλων

Εἰς Ἰωάννινα

Φίλιππε κ. Ἰγκος

Ἐκτόπιν, τῆς μερικῆς ἱκανοποιήσεως τῶν δικαίων σας, ἡ ὑποείχ, δι' ἐμὲ τοῦλάχιστον προσωπικῶς εἶναι ἀσημάντος θεωρῶ καθ' ὅσον μὲν νὰ σὰς διευθετῶσιν ὅτι δὲν θὰ μὲ χάσετε πρὶν ἀπὸ τὸ πλεονόν σας. Οἱ ὥρα οἱ ἀγῶνες σας θὰ μὲ συγκυνοῦν πάντοτε καὶ θεωρῶ μετὰ γὰρ μὲν εὐτυχικῶς καὶ ὑπερηφανικῶς διότι θὰ εἶμαι συμπαραστατὴς ταυούτων ἡ δικῶν ἀγῶνων. Διότι θὰ εἶμαι συναγωνιστὴς τῆς τάξεως ἐκείνης εἰς τὴν ὁποίαν Κράτος καὶ Κοινωνία παρεθώκαμεν τὴν ψυχὴν τὴν ὑγείαν, τὸν νοῦν τῆς αὐριανῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ μὲν ῥωσῇτε, ἐμψυχώσῃτε, ἀναπλάσῃτε τὴν νεαν Ἑλληνικὴν Γένεσιν.

Ὅσοι πονοῦν διὰ τὴν ὑπόθεσιν σας, πονοῦν διὰ τὸν ἐκτόν των, διὰ τὸ ἔθνος των. Ἐχομεν καθήκον νὰ σὰς ἐξυψώσωμεν, διότι μόνον τότε θ' ἀφυσιωθῇτε καὶ σὰς μὲ πίστιν καὶ φαντασμοὶν ἀπ' οὐρανοῦ ἀπὸ τὸ φάσμα τῆς δυστυχίας, εἰς τὴν ἐκτελεσθὲν τοῦ ἱεροῦ σας ἔργου, εἰς τὴν ἐκπληρωσιν τῆς ὁρατικῆς σας ἀποστολῆς.

Ἄς ἐνστερνισθῶμεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες τὴν ἀναγκαῖα ἀλήθειαν: «Δὲν δύναται νὰ νοηθῇ Ἑθνη πολιτισμένα καὶ προηγμένα χωρὶς καλοὺς διδασκάλους. Καὶ διὰ νὰ ἔχουν καλοὺς διδασκάλους ὀφείλου νὰ ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν ἀξιοπρεπὴ των ζωὴν»

Διότι

Δημ. Ζώτος

Αὐτὰ γράφει ὁ ἐνθουσιώδης συνήγορος καὶ ἀκάματος υπερασπιστὴς τῶν δικαίων τῆς δημοδιδασκαλικῆς τάξεως.

Εἶναι λοιπὸν ν' ἀπορῇ κάνεις διὰ τὴν ἐστέφθη ὑπὸ ἐπιτυχίας ὁ ἀγὼν τῶν Δημοδιδασκάλων, τὸν ὁποῖον κατήθνε τὸσον ἐπιτυχῶς ὁ δρυστήριος ἡ γέτης των κ. Γ. Ἰγκος;

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

= | ΚΑΙ | =

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Παρακαλεῖται καὶ δημοσίᾳ ἀφοῦ παρεκλήθη πλειστάκις ἰδιαίτερως ὁ δυνάμει τοῦ βενιζελικοῦ χρίσματος,

βουλευτὴς Ἰωαννίνων κ. Ἀλκ. Δουκῆς νὰ μᾶς ἐμβάσῃ 6 ἐτῶν καθ' ὅσον ῥοιμένας συνδρομὰς εἰς τὴν «Ἐλευθερίαν», καθ' ὅσον μάλιστα μόνος του ἐξήτησε νὰ γείνῃ συνδρομητής, ἡ δὲ διὰ τῆς σιωπῆς ἀποφυγὴ νὰ πληρῶσῃ τὰς ἐν λόγῳ συνδρομὰς δὲν συνάδει πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ.

Ὅτις τὴν περιφέρειαν Μετσόβου αἰσπασματάρχη Ἰω. Μήλας, ἐνωμοτάρχης, ἐπὶ κεφαλῇ εἰς χωροφυλάκων ἐπορεύσιν τὸν Κόσμον τῆς περιφέρειᾱς αὐτῆς, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ἔχων ὑπονοίας διὰ οἱ ἐκ τῆς συνοικίας Ἀνθίου τοῦ Μετσόβου Γιάννης Ὁσίου καὶ Γιώργης Τζιουρούνης ἐγνώριζαν τὰ λημέρια τῆς ληστευσιμορίας Τζατζᾶ τὸς ἔστωσαν σὲ σὺλό γιὰ νὰ μαρτυρήσουν, καὶ οἱ ἀνθρώποι, μὴ γινώσκοντες τὰ λημέρια τοῦ Τζατζᾶ, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ τὰ μαρτυρήσουν, ἐμαρτύρησαν οἱ ἴδιοι ὑπὸ τὸν βούρδουλαν τοῦ περιφήμου αὐτοῦ ἐνωμοτάρχου, ἀποθανόντες ἀμφοτεροί!

Ὁ ἔκφρων οὗτος ἐνωμοτάρχης περὶ τοῦ ὁποῦ πολλάκις εἶχεν ἀσχοληθῇ ἡ «Ἐλευθερία» γνωστὸς ἐν Μετσόβῳ τοῦ κακουργηματοῦ του καὶ ἀναγγελλθέντος ἐνταῦθα, συνελήφθη ὑπὸ τοῦ ἀστυνόμου Μετσόβου ὑπομοιράρχου κ. Μιγ. Μαντουβάλου καὶ ἀπεστέλγη ἐνταῦθα! Πᾶν σχόλιον περιττόν.

Αφικθεὶς ἐξ Ἀθηνῶν, μετὰ τοῦ υἱοῦ του, ὁ ἀνοικτόκαρδος βουλευτὴς Ἰωαννίνων κ. Παναγ. Φλωρός, μετέβη εἰς τὴν γενέτειράν του Κόνιτσαν, ὁπόθεν ἐπιστρέψας, ἀνεχώρησε δι' Ἀθήνας καὶ Αἰδηψόν.

Κατὰ τὴν τελευταίαν βουλευτικὴν περίδον ἔλαμψεν ἀληθῶς ὁ κ. Φλωρός, ὁμιλήσας πρῶτον περὶ τῆς Ἑπειρωτικῆς ληστείας (ἥτις τώρα ἀνήκει εἰς τὴν Ἱστορίαν) καὶ τοῦ τρόπου τῆς διώξεως αὐτῆς, παρενέειρας καὶ τὸν θαυμάσιον λαϊκὸν μῦθον τῶν σκυλιῶν καὶ τῶν λύκων, καὶ δευτέρως ἐναντίον τῆς παροχῆς ψήφου εἰς τὰς ὁραίας γυναῖκες μετὰ πειστικώτατα επιχειρήματα, καταχειροκροτηθεὶς δι' ἀμφοτέρως τὰς ὁμιλίας του ὁ ὁλοκλήρου τῆς Βουλῆς. Μάλιστα ἡ κατὰ τῶν ὁραίων γυναικῶν ὁμιλία του ἀνοδημοσιευθεῖσα ἐν τῷ εὐρυστοίχῳ Τύπῳ, ἐσχολιάσθη εὐμενέστατα καὶ ὑπὲρ τοῦ ὁμιλητοῦ!

Βαβούσα 28 Ἰουλίου 1929

Τὸ πανηγύρι τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀπὸ παλαιὸς λησμονημένους χρόνους εὐρίσκεται χρισμένο τὸ ἐρημικὴ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, εἰς τὴν ἀριστερὰ ὁδὸν τοῦ ποταμοῦ πρὸς βορρᾶν τοῦ χωρίου. Ὁ πνευστολόγος ὡσεὶ δὲ λῶφος, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἴσταται, ὑφώνεται μεγαλοπρεπῶς καὶ ἄγέρωχος, ὡς γρόνθος, μετὰ τὸν ὁποῖον ἡ ξηρὰ ἀπειλεῖ τὸν μετὰ παμμεγέθη ἐπιστρέφοντα εἰς τὰ μυστηριώδη ἄντρα του, ὅφιν ὁ-

μοιζοῦνται ἀργυροχόουν Ἀθῶν. Τὰ πανύψηλα πελάγη, τὰ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τῶν αἰῶνων μὴ ὑποταγμένα, ἀντίζουσιν ἐλαφρῶς εἰς τὴν ὁρμήν πνεύματος τοῦ πνευματικοῦ οὐρανοῦ ἀέρος. Ὁ ψῆφος δὲ ἦν ὁ μόνος μετὰ τὸ καὶ ἀδίσταται τῆς κορυμμένης αἰῶνος, μετὰ τὸ μνημονεῖται τῆς ἀσημειώτης τῆς τῶν φλοῦν τοῦ ποταμοῦ, μετὰ τὰ ἀπὸ τῶν κορυμμένων ἀνίσταται καὶ τὸν μετὰ τῶν ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν σχηματίζει μιὰ θαυμασιὰ φωνὴν ὁ χρίστος.

Ὁ ναύτης, χαλεπὸς, ταπεινός, μετὰ τὸ στήναι τὸν ἀνταρτικὸν ἀπὸ κλῶνον πτυλέα, μένει εἰς τὰ ὑψηλὰ πελάγη δένδρα, φαίνεται ὡς φάσμα πτηνῶν. οἱ τοῖχοι τοῦ ἐντὸς τῶν οὐρανῶν τῶν ὁποῦν ἄγρια πετούμενα κτίζουσιν τὰς φωνὰς των, παμπάλαιον, ἡ δὲ σὲ ἡ γεμίστη λυχνὴ καὶ βῆτα. Περὶ οὐρανὸν τάφων. Ποῖα ἀναπνέονται ἐκεῖ. Ἀλειούργητες μένει καθ' ὅλον σχεδὸν τὸ ἔτος. Μόνον τὴν 26ην Ἰουλίου, ὅτε γίνεται καὶ πανηγύρις μάλιστα, γίνεται λειτουργία ἐκεῖ. Καὶ τότε βλέπει κανεὶς τὴν ἐρημικὴν αἰ μελαγχολικὴν τοιοῦτά, εἰς τὴν ὁποῖαν καὶ νεῖ. πρὶν μόνος τὸν ἡσυχάστον ἀδριανόντινα φῶρον, νὰ ἀναστραφῇ ἀπὸ ἀγῶνα ἀθῶος φωνὴ παιδῶν ἀπὸ τοιαυτοῦ καὶ βιολία καὶ τὴν φλύαρον φωνὴν των γυναικῶν.

Ἡ νόμφη Αὐτῆς ἔρχεται εἰς τὸν ὁρίζοντα τῆς ἀνατολῆς τὸν ὁ δὲ εὐκριν, πάλιν τῆς. Μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐυρίσκονται εἰς τοιοῦτον ὁδὸν βαδίζοντες ἡδὴ ὁ καθεὶς νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ἀπαιτητοὺς ἐργασίας τὸν ὁ ταχύτερον καὶ ὅσπερ νὰ μεταβῇ εἰς τὸν τόπον τῆς πινυγῆς εὐας. Οἱ ὁδοιπορικῆς ἀποθέσεις, γελαστές, πεταχτές μετὰ στάμνες καὶ τὰς βουτσέλες στὰ ἀβροὰ ἀφρόπιστα χεῖρα τους, ἐφρασαν ὁροσερὸν νερό. Οἱ ἄνδρες, καθέννας εἰς τὰ «πολλά», λίγα ῥῶα τους, εἰς δὲ τὰ σπύτια οἱ γυναῖκες ἐστὶλίζαν τοὺς μικροὺς των. Κατὰ παρὰ πρὸς οἰκονομικὰς πηγὰς ἀπὸ ἐξωκλήσια, ἐνῷ ὁ ἥλιος εἶχεν ἡδὴ ἀνατελεῖ ἐφείτατος, ἐπὶ τοῦ πυροζῶντος ἔλπου διασχίζον τοὺς κυνοὺς αἰθέρας.

Ἐκεῖ ἐβλεπε κανεὶς τὴν ὁλον ἐλαειφομένην εἰς πλείστα μέρη τῆς Ἑλλάδος, παροπαράδοτον φουσανέλιαν, τὰ ἐκ πικρὰς πτυχῆς μάλιστα τοιοῦντα, αἶνα μόνον εἰς βλαχόφωνοι τοῦ Πίνδου φοροῦν ἀκόμη, τὰ γυναικῶνα τσαρούχια καὶ τὰ πολυποικίλα γιορτάνια, κρεμασμένα στοὺς ἀφρότ' αὐτοὺς τραχήλους των κορασιῶν.

Εἰς τὸ ἐρημικὸν πρῶτον εἶχον ὑπάρχει ὁ ἱερεὺς, ὁ Νάσιος ὁ Ψαλτὴς καὶ τινὰ παιδία. τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἐκκλησίας παλαιόν, ἡμιβησιμένον οἱ εἰκόνες, οἱ δὲ πολυέτατοι οὐχὶ ἀαστραπτόντες, οὐτε ἀργυρὰ τὰ μανουῖα. Ὁ δὲ μέγα πενήτης, πρὸς τοῦτο ὅμως τὸν σεβασμὸν τοῦ ἐπιστάτου. Ὁ χώρος μικρός, διὰ τοῦτο ὅλοι σχεδόν, ἀφροῦ ἀφρατὶν τὸ ἀνοκέρει τους ἐξήρχοντο. Ἐξω ἄλλοι ἐκάθοντο σταυροπόδι, ὑπὸ τὴν παλαιὰν σκιάν. Ἄλλοι περὶ ἐφῆροντο ἀπὸ τοὺς πλησίον ἐκεῖ λεηνοὺς εἰσέρχοντο ἐντὸς τῶν δασῶν, ἐπιναν ὀλίγο νερό καὶ ἐπιστρέφον. Οἱ γυναῖκες αἰώνω. ἐφινάριζαν τὰ παιδία ἐτρεχαν μέσα εἰς τὰ χαμόλαδα, τοὺς κέρους τρελλὰ, ζωηρὰ, συλλέγοντες ἀγρολογουδά (μὴ σὰς ἐκπλήττει αὐτὸ! εὐφροσύνη εἰς ὕψος 1150 μ. ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης καὶ ὑπάρχον ἀρθῶνα ἀνθ' ἑδῶ ἡ δὲ ῥῶα βλάστησις καταπρασίνη, ὥστε νομίζει κανεὶς ὅτι εἶναι ἀρχαὶ Ἰουλιῶν καὶ οὐχὶ τῆς Ἰουλίου!).

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θείας λειτουργίας, τὰ τρία «ζωγιά» βιολία ἐκάθισαν σταυροπόδι, ὅλοι δὲ οἱ περὶ τοὺς ἐπιμήθμεν. Οἱ ὁργανοπαῖτες ἀρχισαν ἕνα παρὰπαιδικὸ, κλαυθρὸ «μοναμπετικό» γλυκὸ-γλυκὸ, ἀπαλὸ, σιγαλὸ κατ' ἀρχὰς, διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τρελλὸ, ὁρμαίνοντα μετὰ μανωμένον βορρᾶ, ἡνωμένες μετὰ παταγον τρικνισμένον πελάγους, μετὰ ὁρμῆς

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,”
ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ
“Ετησία Συνδρομή

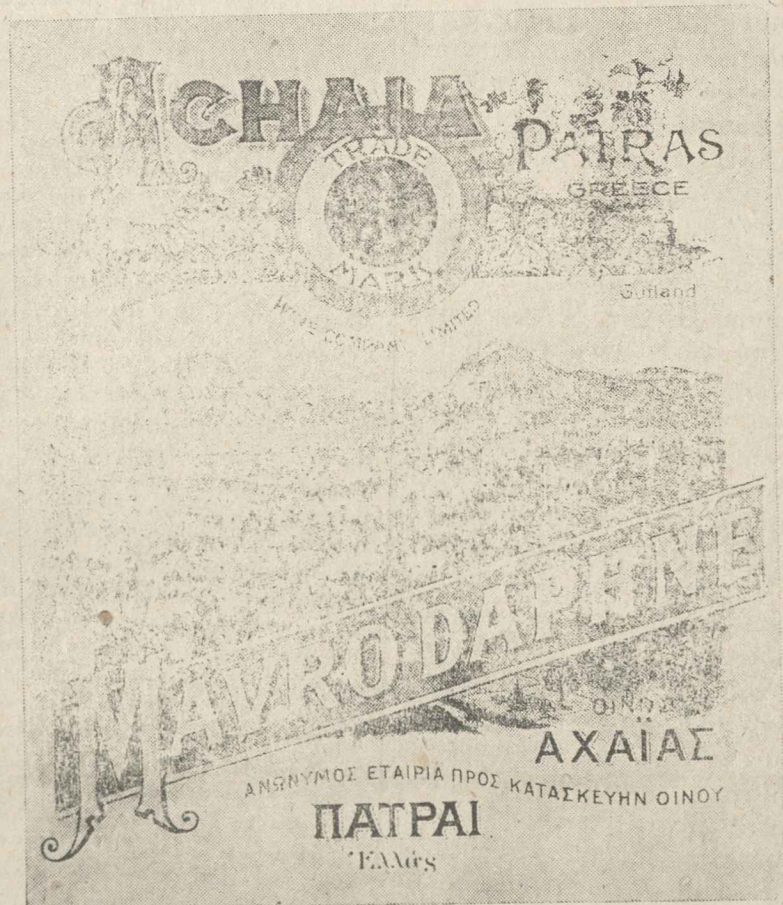
Εσωτερικού	Δο.	75
Εξωτερικού	Φρ.	75
Αμερικής	Δολ.	5

λον σάλαγον, άγριες κραυγές σταυραϊτών και με τυμπανοκρουσίες, όταν ο Βισί ης Μπήτας έσώκωσε ύψηλ’ά-ύψηλ’ά το κλαυίνο του. Τα δέ γύρω φέροντα πρασινοϋφαντον πέπλο βουνά αντίλαλουν. Όλοι μείναμε με άνοιχτό το στόμα. Όταν τελείωσεν μείναμε ως ναρκωμένοι. Μόνον τα τσιγγιζήρια άκούονταν ένοχλητικά. Σέ λίγο όλοι όμωδ έξεκινήσαμεν να κατεβούμε για νά γίνει ο μεγάλος χορός εις τα «Σιάδια» έπειδή τό προούλιο της έκκλησίας ήτο πολύ μικρόν. Κατηφορίσαμεν με έλιγμωδ, και στροφές όλοι—μία κυματίζουσα άνθρωπίνη μάζα—έμπρός τα βιολιά, πίσω οί γέροντοι, οί άνδρες, τα παιδιά και τλειό πίσω οί γυναίκες. Καί τότε αντίχισε τό δημοτικό τραγούδι από τό στόμα των γερόντων πρώτα και ύστερα από έλφωνό-μωδ.

«Μέσ’ στήν Άγιά Παρασκευή
Κοιμάται ή κόρη μοναχή,
Κοιμάται κι’ όνειρεύεται
και βλέπει πώς παντρεύεται...»
Ιωάν. Πινδέας

“INDOCEA”

Είναι ή ιδεώδης ξυριστική
ΛΑΜΑ

Παρακαλούνται οί κ. κ. μεταπωληταί και καταναλωταί των οίνων ΑΧΑ-ΠΑΖ κ. ι ειδικώς της Μαυροδάφνης όπως έφιστώσι τήν προσοχήν των επί της άνω έτικέτας, του καψυλλίου και του φελού επί των οποίων άναγράφεται ή λέξις ΑΧΑ-ΠΑΖ.

Αντιπροσωπεία — Παρακαταθή ην

Γ. Ε. ΡΑΔΟΣ & ΣΙΑ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ο άφθαλμίστρος κ. Κων
Αγνάντης δέχεται 8—9 τό
πρωϊ 2—4 τό άπόγευμα
και 6—7,30 τό βράδυ

Οδός Αωδώνης 17

Αφίξεις

—Αφίκετο έξ Αθηνών ο σθεναρός δημοσιογράφος και τελειόφοιτος της Νομικής κ. Γακή Σ. Σαλούκας και άνεχώρησεν εις Παριζιάν.

—Αφίκοντο έκ Πειραιώς οί επί τεσσαράκοντα έτη αυτόθι έντιμοι άρτοποιοί άδελφοί Νικόλαος και Γρηγόριος Γ. Τόλης, ήδη δέ έξαναγκασθέντες εις παρτίτησιν, εναντι ψευδοπροζημιώσεως 132 χιλιάδων δραχμών και άνεχώρησαν δια τό χωρίον των Κρετινούσταν των Κουρέων.

Μετ’ αυτών άφίκετο και ο υίος του κ. Γρηγόρη Τόλη Γεώρ. Γρ. Τόλης μετά της συζύγου του.

Πρωιγωγι

Δημοδοτική

—Προήχθησαν εισετικί οί έξής δημοδοτικοί εν Η.είωφ:

1) Δημ. Μαντ’άλης 2) Σοφία Μπαϊρακτζή, 3) Γ. Σάκας, 4) Αθηνά Τσιγκαλάτου 5) Βισί εις Γ. Γουφύη 6) Σπυρ. Γεραλέης, 7) Ματθ. Ζήτη, ή Καρπούσης 8) Κ. Ζαίτης και 9) Χρ. Πετρινός

Ήλξεις

—Έτε έσθθησαν έν Πρεβέξη και έν στενή οικγενειακή κύλιφ οί γαμοί της χαριτωμένης Διδος Φωφώ Β. Κούρεντα, θυγατρός του Ιατρού και υποψηφίου Δημάρχου Ιωαννίνων κ. Βισί. Κούρεντα μετά του κ. Θεοδ. Πετροβί προύσταμένου του αυτόθι Γραφείου του Εποικισμού.

Ήλξεις

—Ο έν Μαργαριτίω ύπηρετών στρατιώ ης του Ορειβατικού Πυροβολικού Αντ. Βισοβαβάνης έκ Τσαμινιά των Φιλιατών έρίνευσε κατόπιν έμιδος δι-

ΖΗΤΩ

Ο ΝΕΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
κ. ΔΗΜ. Π. ΒΛΑΧΛΕΙΔΗΣ

Ο Ιατρός κ. Δημ. Π. Βλαχλείδης έπιταχθείς υπό της φιλοπόλιδος συνειδήσεως των Ιωαννιτών και ουχι επιδιώξας τήν υποψηφιότητά του έπέτυχεν, έκλεχθείς Δήμαρχος μεθ’ ολοκλήρου σχεδίου του Συμβουλίου του και των παρόντων του δια καταπληκτική πλειονοκρηφία, και έλπε να έπιτύχη.

Συνώμωσαν όλα τ’ άτακτα στοιχεία κατ’ αύ οδ συνώμωσαν οί όλοι οί συνυποψήφιοι του εναντίον του, συνώμωσαν ή ισχύουσα πολιτική έκίνησε πάντο λήθον ο ύπουργός των Ναυτικών κ. Δημ. Νότη Μπότσαρης προς άποτυχίαν του, διελθών έκ Πρεβέξης δια του άνιτορπλικού, έπανερχόμενος από τό Μπρίντζι, όπου σχολίμως συνώμωσε τον πρωθυπουργόν, κατέσας του έταυθα βουλευτάς και έξορκίσας αυτούς να συντελέσουν δια παντος θεμιτού και άθεμιτού τρόπου εις τήν έπιτυχίαν άλλου υποψηφίου Δημάρχου, εάν δέν θά σ’ αναούσε ο κ. Βλαχλείδης να κρηγυθή τουλάχιστον ούδέτερος, όλοο άλέκρουσεν ούτος συνώμωσαν τό Ψ.ύδος, ή Συκοφαντία, ή κακή Πίστις εναντίον του, ότι είαι πλυστοκράτη, ότι έξηγόρασε τον έγχώριον Τύπον, ότι έδέχεται κατά μέγας μέρος εις τās καταχρήσεις του δημοτικού Ταμείου πετώντα φύλλα του συνοψηφίου του κ. Β. Κούρεντα) συνώμωσαν επί τέλους, ή εύήθεια των κοινωνοφάγων ψαριών με τήν «φτωλογιά» του άλλου συνοψηφίου κ. Σπ. Λάκαρη, τήν μεγαλομανίαν του πρόσφυγος υποψηφίου κ. Σταύρου Καπόγλου, όστις έφαντάσθη ότι ήμπαρδισε με τās ψήφους του προσφυγικού συναισισμού Ανατολής θά άπεδεικνύετο Δήμαρχος Ιωαννίνων, και ή ήλιθιότης ενός κιαρετζή, του κ. Αναστ. Μουσαέτα, όλοι αυτά μαζή μετ’όν έξ Αθηνών καταπάσάνια ένταυθα έλέφ βενιζελικού χρίσματος κ. Αλε. Λούλη, νομίσαντος ότι θά διέθετε τās έβρουϊκάς ψήφους υπέρ του κ. Κούρεντα, άλλ’ εις μάτην! Τίποτε δέν ίσχυσε να μεταστραφή ή γνώμη και τό αίσθημα του Λαού των Ιωαννίνων και ούτω έπέτυχε Δήμαρχος ο λαοπροβλητός κ. Δημ. Π. Βλαχλείδης.

του όλων των συνάδελφών του Φώτων Χαϊτήνην έκ Λειά Φιλιατών.

Ο δόξας, συλλεγθείς μεταφέρεται εις τās ένναυθα στρατιωτικά κρηλίκας.

Αλληλογραφία

Νεαρόν και άγαπητόν συντάκτην του «Κήρυκος». Ένταυθα
Έν σέψει προς τό ζήτημα της έντενδεν μεταθέσεως του σεμιναριώτου και φίλου σας κ. Μιχαήλ της παρατήρησής εις τό «Αρχηγίον της Χωροφυλακής και τό Υπουργείον των Εσωτερικών, ως προς τό ζήτημα δέ του παρ’δωδών άδικωμένου άνωτέρου αξιωματικού της Χωροφυλακής, σάς πληροφορώ ότι ο Διευθυντής «Ελευθερίας» ούδεμίαν πιν’ αυτού έλαβε ποτέ ή λαμβάνει έμπνευσιν, και ότι ούτος δέν έχει καταδωχθή, υπό της Επαναστάσεως του 1922, άλλ’ ένεκα του κληματος της Αντεπαναστάσεως, ού τινος άρχηγοί υπήρξαν οί βενιζελικότατοι Στρατηγοί και ένταυθα έντιμότατοι στρατιώται κ. κ. Ασναροδόπουλος και Παργαλίδης, και συμμετοχοί ούκ όλίγοι βενιζελικοί αξιωματικοί.

Ψες ή πόλις των Ιωαννίνων έπιταχθείς τήν έπιτυχίαν του έκλεκτού της Δημάρχου κατ’ όλην τήν νύκτα Ζήτω ο λαοπροβλητός Δήμαρχος κ. Δημ. Π. Βλαχλείδης!

Τ’ άποτελέσματα της έκλογής των δημοτικών Συμβούλων, καίτοι είναι γνωστιά κατα τ’ πλείστον δέν έξεκαθαρίσθησαν ακόμη. Πάρεδροι έξελέγχθησαν άπαντες οί του Συνδυασμού του κ. Βλαχλείδου.

Εις τās Αθήνας μέχοι της πρωτης της σήμερον ήτο γνωστόν ότι επί 140 τμημάτων πλειονοψηφούσεν εις τās 90 ο κ. Σπύρος Μερκούρης, και ότι έπέτυχεν εις τās Πάτρας ο αντίβενιζελικός κ. Βλάχος.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Δασοκομική Σχολή Βοτίνης

ΑΜΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Δέν γίνονται δέκα αιτήσεις περί εισαγωγής μαθητών προς φοίτησιν εις τήν Δασοκομικήν Σχολήν Βοτίνης, κατ’ όσον άπεφασίσθη να μη εισαχθώσι μωθηταί εις τήν Σχολήν ταύτην κατά το προσεχές σχολικόν έτος συμπληρωθέντος του προβλεπομένου αριθμού.

(Έκ του Υπουργείου Γεωργίας)

ΑΔΡΙΑΤΙΚΗ

Ασφαλιστική Έταιρία

Η άρχαιότερα των έν Ελλάδα Ασφαλιστικών Έταιρειών έγκριθείσα τφ 1839 δια Διατάγματος του Β. Όθωνος έχει ιδρύσει 19 άλλας Ασφαλιστικές Έταιρείας εις όλην τήν Εύρώπην

Ασφαλίζει υπό τους καλύτερους και μάλλον εύνοϊκούς όρους.

Πληροφορία παρὰ τφ ένταυθα περιπερημιούντι Επιστορητή της εταιρείας κ. Μιχαήλ Τσαφίλλη.

ΝΕΑ ΚΑΙΝΙΚΗ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ

ΓΕΩΡΓ. ΣΟΥΛΗ

Ειδικού χειρουργου γυναικολόγου σπουδαστή εν Παρισίοις όδός Καπλάνη αριθ. 3.

Ανεγείσθαι άσθενών, περιποιητική και διατροφική τέλει οικογενειακή ιαρκής παραμονή Ιατρού έν τή καινική.

Επισταμένη μετεγχειρητική έπιβλεψις και θεραπεία Χειρουργικά έγκαταστάσεις με τήν τελευταίαν λέξιν της επιστήμης.